

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 111.

Eyvende Sessjon.

38re Møde.

Fredagen den 25de Januar.

(Forsfat.)

Tfshering (fortsat): Skulde Ministeren for Exempel absolut ville have en Jernbane til Beile — han har talt om, at det var saa vanskeligt at faae en saadan — da kan den godt anlægges, det er slet ikke vanskeligt; Tingen er kun, at det koster Penge. Udenfor disse Mænd har Ministeren Intet at støtte sig til. Men hvori ligger da den Sagskyndighed, vi støtte os til? Den ligger i at byde sit Skind til Bøde, for at have taget feil. Det er det, vi sige; vi sige: Her er en Mand, som paatager sig at bygge en Jernbane, og som gaaer meget videre, saavidt jeg forstaaer, idet han vil indlade sig paa, at Regjeringen foreslægger ham et Contrabud, saaledes at det kun bliver at betragte som et Grundlag for en Licitation. Vi kunne komme til at bortlicitere en Jernbane paalangs igjennem Jylland, og bortlicitere den, saavel med Hensyn til selve Anlæggelsen som med Hensyn til Driften i 14 til 15 Aar, og jeg siger: saalænge Regjeringen ikke har stillet et Modforslag og sagt: det ville vi gaae ind paa, og der saa fra Bedkommendes Side kommer det Svar: Nei, saa afbryder jeg Underhandlingerne! saa ligger det bestandigt for, at Regjeringen ikke vil gaae ind paa et finantseelt Arrangement, der stiller sig saaledes, at det for Dieblicket i sit største Omfang synes billigt, men dog kun er et Udgangspunkt for at søge billigere Billaar. Naar man saa siger: Ja, men til en anden Bane vil der ogsaa findes

Entrepreneurer, saa svarer jeg: Ja, ganske vist; thi jo vanskeligere man gjør en Bane, jo flere Entrepreneurer vil der tilbyde sig, men saa forlange de andre Betingelser, og det kan man ikke nægte, at de ere berettigede til, og kommer man da til at forbinde Entreprisen af Bygningen med Entreprisen af Driften, saa bliver Sagen overmaade meget tvivlsom. Derksom der nivelleres, og Beføstningerne vise sig at ville blive 800,000 Rd. pr. Mil, saa vil — om man end siger, at der er Udfigt til en bedre Fortjeneste, naar denne Udfigt dog ikke er bedre end den, som kan vise sig fra lutter Smaa-byer i et Land, hvor der er en saa betydelig Færsel tilføes, — ingen Mand, der er kyndig i Jernbanevæsenet, indlade sig derpaa og stille den fornødne Sikkerhed, thi ogsaa det skal til. Deri ligger det Falske i denne Stilling, at Regjeringen ikke ved sin Udtalelse gjør det klart, at den Entrepreneur, hvortil der her bestandigt henvises, virkelig vil bruge Nivellementet, vil ind paa en Forretning, men ikke ligge og fornøie sig med en Sommer igjennem at nivellere i Forbindelse med Regjeringen. Det skal bevises, og kan kun bevises derved, at Regjeringen gaaer ind paa et positivt Forslag og paa at gjøre et Contratilbud; dette Contratilbud til Bedkommende kan Regjeringen ikke gjøre, fordi den ligger under haarde Hænder, som jeg her har læst; men nu forlanger den Penge af os for at more sig med at nivellere. Den ærede Indenrigsminister har sagt, at, naar han var bunden til at nivellere blot een Linie, saa vilde han lade begge Partier nivellere den samme Linie, og saa kunde de slaaes hver Dag eller forene sig derom, som de bedst kunde. Saalænge derfor Sagen staaer saaledes, at Regjeringen ikke har